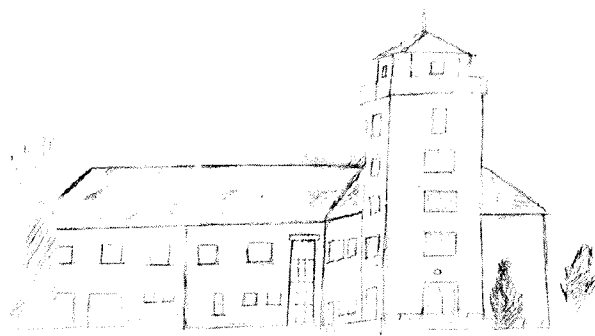
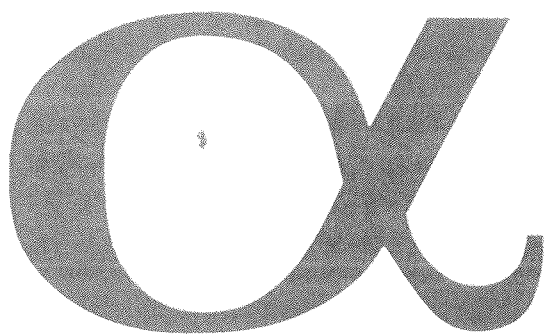

XI.évfolyam 2. szám *Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja* **2009. november**

Kiadványszerkesztés pályázat

Azt a feladatot kaptam, hogy találjak magam helyett olyan valakit, aki folytatja az iskolaújság (ejtsd: alfa) tördelését. Engem anno dr. P. Tóth Béláné, akkori igazgatónő, kért fel erra a munkára. Pontosabban úgy jött oda hozzám, hogy lenne -e kedvem az iskola újságot szerkeszteni. Nem nagyon tudtam, hogy az mit tartalmaz, hát mért mondtam volna azt, hogy nem, elvégre Comenius logo-ból ötöst kaptam, és különben is akkor már wordben is tudtam formázni félkövére és az alap HTML tag-ekkel is tisztában voltam, mért lenne olyan dolog, amit nem tudok megoldani? Így azt mondtam, hogy elvállalom. Sokat egyeztettünk és megbeszéltünk, hogy mit hogyan kell. Eljött

az idő, amikor be kellett tördelni az adott anyagot. Mivel szokták ezt csinálni? Gugli a barátom, Wiki a barátnőm, probléma nem lehet, hát rágugliztam. Quark Express-t ajánlott a barátunk. Nos akkor könyv vásárlás, Quark Express az alapoktól című könyvet megrendeltem interneten hiszen ilyenkor már azt is tudtam. Elődömtől megszereztem a programot, probléma nem lehet, elvégre profi vagyok. Nah nézzük, hogy kell ezt felinstallálni. Nah azt jó volna tudni. Valami 20-szorosán feltört verzió volt, nem csak sima install.exe-re kellett kattintani 2-szer, aztán next ész nélkül. Édesapám segítségével ezt a problémát is áthidaltam. Tényleg profi vagyok. Első újságommal körülbelül 3 napot szenvedtem, mire kinézett va-

lahogy. Szenvedéseim alatt voltak segítségeim, Gellen Péter(ő az elődöm) és az akkori nyomda is segítőkész volt. Fejlődtem szépen, okosan. Azt, hogy milyen szintre jutottam, láthatjátok most, kinek tetszik, kinek még inkább, döntsétek el.

A lényeg az, hogy bizony eljárt felettem az idő, és elballagok az iskolából, így utódot kell talál-

nom. Arra gondoltam, hogy én nem ismerem annyira az embereket, hogy odamenjek a folyosón és megmondjam róla, hogy ő biza egy számítástechnikus, akinek volna kedve ilyenhez, így önkéntesek jelentkezését várom promóciós munkával együtt(egészen úgy hangzik, mintha profi lennék). Ha nem jön jelentkező, akkor embereket kell le-

támadnom a folyosón, aminek nem örülnék, van jobb dolgom is szünetben. A beadott munka lényege az lenne, hogy nincs követelmény. Nah jóh. Ilyen nincs.

Szóval be kellene adni egy promóciós munkát, amiben mindenki olyan külsőt ad az újságnak, amilyet akar, csak A4-es méretű legyen és 4 oldalas, minimum 3 szürkeárnyaltos képpel illusztrálva a témát. Megadott téma nincs, bármit lehet beleírni, most még nem nézik meg Cenzék(Cenzné meg az ura, nah igen), felőlem lorem ipsum(gugli a barátod) is lehet 4 oldalon keresztül, de akár saját szerzemények is lehetnek, azokat elolvasom, lorem ipsumokat nem. Akié a legjobb szerkezeti-
leg és esztétikailag(főleg az), annak gratulálok, és

ha igényli, akkor el tudom mondani neki az én tapasztalataimat és tudok adni néhány sablont (főleg évkönyvhöz jön nagyon jól).

A kész verziókat az igazgatóságon kéretik leadni, onnan házhoz jön nekem a dolog. Remélem, sok ember kap kedvet, vagy legalább egy, és lesz, aki jövőre helyettem csinálja az alfát. Ha valaki igényli a mostani logót, akkor az le tudja tölteni a <http://www.ujsgszrg.atw.hu/alfa.zip> bepötyögésével a böngészőbe. Természetesen mindenki pénzből él,

és a rabszolgamunkának nevezett ingyenmunka már nincs a Popcorn című újság címlapján, szóval már nem trendi, így az adott tördelő pénzt is keres munkájával. Pályamunka korhatárnélkül beadható, szóval a lehetőség mindekinek adott. Sok sikert és jó munkát nem kívánok, mert jó munka nincs, csak... élvezetes időtöltés.

Földi Tamás

II. Genua Cup – Training Race: 3. hely

Összetett harmadik helyen futott be az Adria Sport Club, a Szentendrei Református Gimnázium vitorláscsapatának hajója a tengeri navigációs vitorlásversenyen.

November 4-én, suli után indult a csapat Biográdba. Már a leutazás is kalandosra sikerült, mert az autópályán defektet kaptak a Reginától kapott mini busszal. A részletekkel – mindent kipakolni; hol a szerszám készlet; hogy jutunk a pótkerékhez; stb. - nem untatnánk az olvasót, de telefonos segítséget kérve hamar megvolt a kerékcseré (másfél óra). Későn érkeztek meg a kikötőbe, s bár a hajón alhattak, de hivatalosan azt csak másnap vehették át. Ötödikén kipróbálták, és jól begyakorolták a manővereket a 2007. év hajójává választott, Hotel névre keresztelt Elan 340-esen. Az időjárásra nem lehetett panaszkodni, volt minden: napsütés, szél, szélcsend, de főleg eső. Este a megnyitón kapták meg a csapatzászlót és a versenyútvonalat tartalmazó dossziét.

Az első rajtot szél hiányában halasztani kellett, de pár óra elteltével az első ellenőrző ponttól megindult a versengés. Lengedező szélben, izgalmas csatában a helyezések gyakran felcserélődtek, végül az első futamban másodikok lettek a

szentendreiek. A szellemileg fárasztó gyengeszeles futam után a murteri kikötőbe hajózás közben figyelmetlenségből zátonyra futatták hajójukat, amit csak másik hajó segítségével lehetett leszábadítani. Nem tűnt nagynak a baj, bár kis tengervíz beszivárgott a hajófenékbe.

A másnapi rajt is halasztással kezdődött. Később a megélénkülő szél az első ellenőrző pontig tartott ki, ahol futamrövidítés miatt az áthaladás sorrendje adta az aznapi futam befutási eredményét is. Az ASC-sek ismét a második helyért járó kupát vehették át. A mindent eldöntő harmadik futamot két részből álló rövid sprint menetek adták. A hajnalban megérkezett Jugó tarajosra korbácsolta a hullámokat a vízen. A kishajóban a rutinos de nagyon fiatal csapat erőben bizonyult kevésnek a viharral szemben. Minden kötelet csörlőre tekerve tudtak csak kezelni, ami a helyzetek gyors leereagálását hátráltatta. A kis fáziskésések többször kellemetlen helyzetbe hozták a csapatot, volt hogy egy másik hajónak is neki koccantak miatta. A harmadik futam „A” és „B” részének összeredménye a hatodik helyet hozta a refis diákoknak aznapra.

A két második és egy hatodik futamhelyezéssel a csapat összetettben a dobogó harmadik fokára léphetett fel.

A hajókat leadás után bűvár ellenőrizte és észre is vette a Hotel tőkesúlyán keletkezett külsérelmi nyomokat, repedéseket. Szerencsére a csapat kötött kaucióbiztosítást, így csak az elhúzódó adminisztráció és jegyzőkönyv felvétel lassította a hajóleadást, majd hazautazást.

A legénység: Takácsy Dorka, Kretz Viktória, Virág Zsófia, Takácsy Kristóf, Sulyok András Attila és Köck Gábor ezúton is szeretné megköszönni a Maritime hajósbolt és a Regina autókölcsönző támogatását!

Skipper

Színjátszó tábor Franciaországban

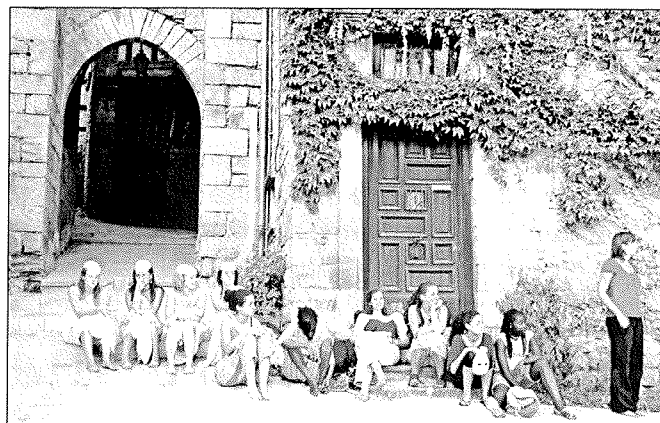
Július 18-án éjfélkor indultunk a Szentendrei Református Gimnázium elől egy 17 személyes Mercedes Sprinter típusú autóbusszal. Mivel St. Maffre majdnem 2000 km-re van Szentendrétől, transzszállást kellett beiktatnunk, amit kifele menet Genova-Nerviben oldottunk meg. Délután háromra érkezünk Genova külvárosába, volt idő bőven fürdésre a tengerben, közös és egyéni városnézésre, éjfélig vacsorázásra, majd hajnal kettőkor indultunk tovább.

St. Maffre-ba délután négyre érkezünk, ahol az AROEVEN Alapítvány igazgatónője, Françoise Gavroy, a tábor igazgatója és egyben táncos-koreográfusa, Jean François Michaud és a tábor egyik fiatal segítője, Alexandre Sacchi fogadott bennünket. A másik fiatal táncos táborvezető, Alexandra Houliere utánunk érkezett öt francia lánnyal Párizsból. A francia lányok kicsit fiatalabbak voltak (13-15 évesek) mint a magyar lányok (16-19 évesek). Magyar részről ketten mentünk vezetőként, Kékedi Bálint, egyetemi volt csoporttársam és jómagam.

A tábor ismerkedési játékokkal kezdtük, miután mindenki elfoglalta a sátrát és kényelmesen berendezkedett. A beosztást úgy készítettük, hogy vegyesen legyenek a francia és a magyar lányok a 3-4 személyes sátrakban. Vacsora után megtartottuk az első fórumot, amely keretében ismertettük a tábori szabályokat, elképzeléseket, munkabeosztásokat és a rákövetkező két nap programját. Kétnaponta tartottunk fórumot, hogy az aktuális programokat és problémákat meg tudjuk beszélni a táborozókkal, amit mi vezetők esténként átbeszéltünk.

A házimunkákban mindenki részt vett, közösen főztünk, vásároltunk be, amitől még családiasabbá vált a hangulat. Egyik nap magyar napot tartottunk, szalonnás, hagymás rántottával kezdtük a napot, szerencsére már tíz óra volt, mire bevásároltunk és elkészítettük, így a franciák is meg bírták enni reggelire. Ebédre hideg gyümölcslevest tejszínnel, túros csuszát sült szalonnakockákkal és császármorzsát készítettünk. Az esti lángos sütést elnapoltuk, áttettük a búcsúestre, aminek nagy sikere volt. Kérték, hogy jövőre lángossal fogadjuk őket, amikor megérkeznek Magyarországra.

A tábor fő profilja a színjátszás volt, ezért mindennaposak voltak a próbák az első héten keddtől péntekig, szombaton a kosztümöket válogatták és varrta mindenki magának, és közösen készítettünk egy marionett babát is, üres műanyag

flakonokból, amivel másnap Bruniquel-ben felvonult a „vándor színtársulatunk” a bolhapiacon. Öt rövid táncos, maszkos darab készült a műhelymunkák alatt, amiket vasárnap háromszor adtunk elő Bruniquelben, egyszer a főutcán megrendezett bolhapiacon és kétszer egy-egy kávézó teraszán. Majd rá két napra, kedden St. Antonin-ba vittük a darabokat, ahol a hangulatos középkori falu főterén szórakoztatták a fiatalok a turistákat. Aznap este vacsora után a csapat felével átsétáltunk Bruniquelbe (4km St. Maffre-től), ahol immáron mi ültünk a nézőtéren és megtekinthettük a várban előadott „La grande Duchesse de Gerolstein” operett főpróbáját.

Még a tábor elején mindenki birtokba vehetett egy biciklit, amiért felelősséggel tartozott ottlétük ideje alatt. Többször rendeztünk délutánonként biciklis túrákat a környéken, Bruniquel-be (tenisz- és kosárlabdapálya). Negrepelisse-ba (strand), Monricoux-ba (az Aveyron folyó partján). Montauban-ba és St. Antonin-ba busszal és kocsival mentünk, 25km-es távolságra voltak a táborhelytől.

A tábor nagyon jó hangulatban telt, a francia vezetők szerint több volt ez számukra, mint egy szokványos tábor. Nagyon nyitottak voltak a lányok a színjátszásra, jól lehetett velük együtt dolgozni, a programok gördülékenyen zajlottak, lehetett olykor változtatást beiktatni a programba, mindenki rugalmasan kezelte, sőt plusz programokat is beiktattunk, mint például: egy hajnali napfelkelte nézés, tánc-improvizációk esténként...

Hazafele, utolsó kalandként, Savonában „csövezünk” a tengerparton hálósákokban, a homokban, éjszakai őrjáratokat állítva. Reggel a nappal együtt keltünk, a tenger morajlására és indultunk vissza a buszhoz, amit az autópályán hagytunk a

buszvezetővel. A fellépésekről felvétel készült és rengeteg kép, melyekből kiállítást szeretnénk rendezni a gimnáziumunk galériájában. Nyelvi szempontból sokat fejlődött mindenki, a bátortalanabbak is kezdtek feloldódni és egyre inkább kiiktatni az angol nyelv segítségét. Mindenkinél volt szótár, melyet esténként vagy reggelenként forgatgattak, hogy az előző napi hiányosságainak utánanézzenek. Tanultunk pár francia sanzont is, és mi is tanítottunk egy-két magyar éneket a franciáknak. Megkértem Françoise-t, az AROEVEN igazgatónő-

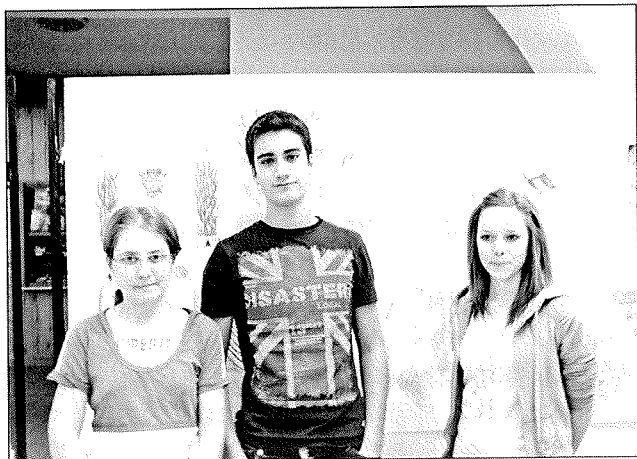
jét, hogy segítsen kialakítani testvériskolai kapcsolatot Párizsban. De mindenekelőtt, jövőre őket várjuk egy hasonló színjátós tábor keretében, itt Magyarországon, Szentendre környékén.

Végül szeretnénk köszönetet mondani iskolánk igazgatóságának, támogatásukkal megkönnyítették néhány diák részvételét, a Kék madár ösztöndíjért, továbbá a Magyar-Francia Alapítványnak, a pályázaton nyert támogatásukért.

Mátyás Helga tanárnő

Országos Református Rajzversenye

2009. október 16-án indultunk kora hajnalban Kisvárdára, ahol második alkalommal tartották meg az Református Középiskolák Országos Rajzversenyét. Sok izgalommal és rengeteg kéttel vágtunk neki az útnak. Mindössze négyen voltunk: Györgyi tanárnő, Majzik Viki (11/a), Cséki Kitti (10.NYEK), Kiss Dénes (11/b). Tizenegy óra körül érkeztünk Kisvárdára, ahol már várt ránk a Református Iskola igazgatója, Balogh László úr. Elszállásoltak bennünket az iskola kollégi-

umába, ahol ebéddel is szolgáltak mindnyájunknak. Ebéd után körbejártuk ezt a kicsi várost, megismerkedtünk az ottani nevezetességekkel, majd rövid áhítat után megkezdődött a rajzverseny. Ekkor már elkezdtünk izgulni, hisz nem voltunk még ilyen szintű rajzversenyen, de amikor rádöbrentünk, hogy a rajzteremben nem is vagyunk olyan sokan, már nyugodtabban kezdtünk meg az első napi rajzfeladatot, az illusztrációkészítést. A Jelenések könyvéből két történet közül szabadon lehetett választani, amelyik szimpatikusabb, ahhoz készíthettük az illusztrációt. Szinte mindenki ugyanazt a témát választotta. Ennél a feladtnál érdemes volt színes munkában gondolkodni, mert már tudtuk, hogy a következő nap grafikát kell készí-

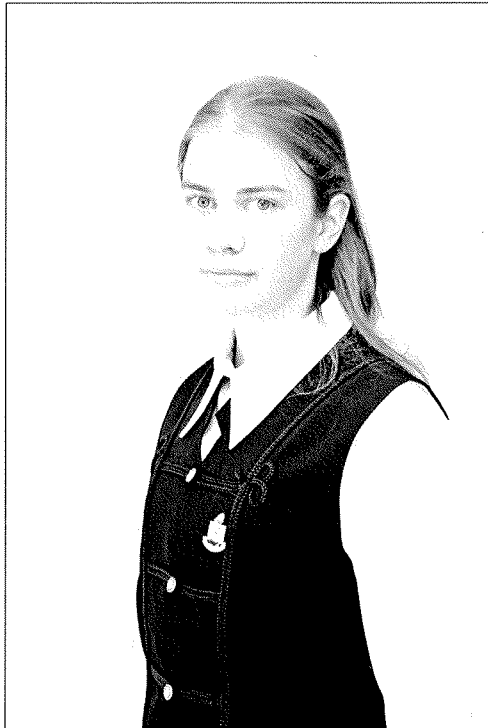
tenünk. Néhány óra múlva, a rajz befejezése után egyes érzésekkel kezdtük meg a vacsorát. Nem voltunk teljes mértékben elégedettek a munkáinkkal, főleg Dénes nem, de éreztük, hogy van esélyünk a többiekkel szemben. Gyors reggeli után, már mentünk is a termekbe, hogy elfoglaljuk azt a helyet, ahonnan a legkedvezőbb lerajzolni a csendéletet. Bonyolult természeti formák, egy síkidom és drapéria volt a téma. Igazából egyikünk sem volt valami nagyon tapasztalt a tanulmányrajz készítésben, de ehhez képest mindhárman szépet rajzoltunk. A beállítás nem volt egyszerű és az idő is rövid volt (majdnem négy óra). A zsűri tagjai megkezdtek feladatukat, kritizáltak, tanakodtak, hasonlítottak. Az illusztrációt és a csendéletet külön pontozták. Egy óra múlva megszületett a döntése a csupa grafikusokból álló zsűrinek (Csala Sándor, Marina Orsolya, Fehérvári Béláné). Feszült figyelemmel vártuk az értékelést és a végeredményt. Illusztráció készítésben I. helyezést Kiss Dénes 11.b. osztályos, II. helyezést Majzik Viktória 11.a. osztályos, III. helyezést Cséki Angéla Kitti 10. NYEK tanulók kaptak. Tanulmányrajz kategóriában: II. helyezést Majzik Viktória 11.a. osztályos, II. helyezést Kiss Dénes 11. b. Nagyon örültünk a begyűjtött díjaknak és elégedettek voltunk magunkkal. A hat díjból ötöt a mi iskolának hozhattunk el. A díjátadás után még boldogabban indultunk hazafelé, miután elbúcsúztunk mindenkitől, megköszöntük a versenyt a szervezőknek, különösképpen Mudri Ágnes tanárnőnek. Sajnos az utazás nem volt zökkenőmentes de, egy kis késéssel végül a mi vonatunk is megérkezett Budapestre. Azt gondolom, hogy jóval eredményesebben és izgalmasabban telt el ez a két nap, mint vártuk. Új ismeretségeket és élményeket szerezhettünk ebben a két napban, amit Györgyi tanárnőnek köszönhetünk.

KD

Tálatum(ok)

Kassai Gyöngyinek hívnak, immár hetedik éve járok ide a gimnáziumba. Az a megtiszteltetés ért, hogy idén én nyertem el Szentendre város Talantum ösztöndíját, ezért megkértek, hogy írjak egy pár szót ezzel kapcsolatban. A díjat 2007-ben alapította Szentendre önkormányzata kiváló tanulmányi eredményeket elérő fiatalok számára - minden évben ketten kaphatják meg: egy középiskolás és egy felsőoktatási intézményben tanuló diák. Az alapítók egyik fő célkitűzése az, hogy díjazottak tanulmányaik befejezése után lehetőleg Szentendrén vállaljanak munkát - amelyhez igyekeznek megfelelő kereteket biztosítani - és a város életét gazdagítsák tevékenységükkel. Az okleveleket idén is a városi október 23-i megemlékezésen adták át ünnepléses keretek között.

A „hivatalos” leírás után hadd mondjam el, hogy nekem nagyon sokat jelent ez a kitüntetés, és szeretném hangsúlyozni, hogy ez nemcsak nekem szól, hanem mindazoknak, aki segítettek az elnyerésében. Először is szeretnék köszönetet mondani Istennek, hiszen Nélküle biztos, hogy nem értem volna el ilyen eredményt. Amint az ösztöndíj neve is mutatja, minden tehetség akár a tanulás, akár a művészetek, de még az emberi kapcsolatok terén is tálatum, amelyet Istentől kapunk, ezért én is elsősorban Neki tartozom hálával. Az valószínűleg már kiderült az eddigiekből, hogy jó tanuló vagyok, de azt fontosnak tartom megjegyezni, hogy a kitűnő bizonyítványt sosem tekintetem konkrét célnak, amit „csakazértis”, fogcsikorgatva el kell érni, hanem mindig arra igyekeztem (és igyekszem), hogy a lehetőségekhez képest a legjobbat nyújtsam, hogy majd nyugodt lelkiismerettel tekinthessek vissza. Nem gondolom, hogy mindenkinek kitűnőnek kéne lenni, de szerintem Isten majd mindenkitől magához képest fogja számonkérni, hogy hogyan gazdálkodott a kapott tálatumokkal- ha tehát Ő engem ilyen adottságokkal ajándékozott meg, hiba volna elvesztegetni. Persze ez nem jelenti azt, hogy nekem a tanulás mindig könnyen, vidáman, minden erőfeszítés nélkül megy. De ezen a ponton lép életbe a kitartás

és a szorgalom, amelyet szintén Isten segítségével lehetséges elsajátítani vagy inkább gyakorolni - ebben nagyobb részünk van, mint a tehetségek megöröklésében, nekünk kell mellettük döntenünk nap mint nap, kicsinek tűnő dolgokban is. A másik fontos dolog pedig, hogy próbáljunk egyensúlyt tartani az életünk területei között, nehogy átesve a ló másik oldalára, felőrödjünk a feladatok között. Ez sokszor nem könnyű, de próbálom megvalósítani.

Másodszor pedig szeretném megköszönni a családomnak, a barátaimnak és a tanárainak, akik támogattak, különösképpen Erzsébet tanárnőnek, aki a pályázatra felhívta a figyelmemet és rengeteget segített nemcsak a „papírmunkával”, hanem a biztatásával is. A pályázatban sok dolgot le kellett írni magamról - eredményeket, érdeklődési területeket, jövőbeni terveket. Ezeket most nem részletezném - aki ismer, úgyis tudja, hogy alapvetően humán beállítottságú vagyok, nagyon szeretem az irodalmat, a nyelveket (latin, angol, francia), a művészeteket, magam is írogatok, szeretek rajzolni, csemlázom a zeneiskolában, de közben érdekelnek a

reál tárgyak is, amikből például a Téntámenen indulni szoktam. Ilyen háttérrel nem könnyű a választás, hogy hol tanuljak tovább, de úgy érzem, hogy a tanári pálya áll hozzám a legközelebb. Ebben nagy szerepet játszanak a tanárain, akiket megismerhettem, akik sokféle tantárgyat megszerettettek velem, akik közül többen nemcsak szakmailag, de emberileg is példaképeim lehetnek, ha csakugyan ezt a hivatást választom. És végül, de nem utolsósorban köszönöm az osztályomnak, mert az se mindegy, hogy az ember milyen közösségben él, tanul nap mint nap :) - fontos a jó légkör ahhoz, hogy ki tudjunk bontakozni.

Befejezésül hadd biztassak mindenkit arra, hogy kamatoztassa a benne lévő tálatumokat, mert a mi kis erőfeszítéseinket Isten gazdagon meg tudja áldani!

Kassai Gyöngyi, 11.b

Nagykövet ösztöndíj

A Kárpát-medencei Református Középiskolák XIV. Találkozójának idén nyáron a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium adott otthont, amelyen Gergely Judit tanárnővel vettünk részt.

Buszunk június 9-én, csütörtökön hajnali 4 órakor indult Soroksárról. Az út a vártnál hosszabbra nyúlt, de 16 órányi utazás után szerencsésen megérkeztünk Sepsiszentgyörgyre, ahol különösen kedves fogadtatásban részesültünk. A vacsora elfogyasztása után a helyiek lelkes vezetésével ismerkedő játékokat játszottunk.

Másnap a Nyerges-tetőre látogattunk el, ahol a találkozó emlékére kopjafát állítottunk. Következő állomásunk Kézdivásárhely volt, felkerestük gimnáziumunk testvériskoláját, majd sétáltunk a városban és megtekintettük a céltörténeti múzeumot. A délután folyamán még ellátogattunk az alsócsernátoni falumúzeumba is, ahol a vidéki életmóddal ismerkedtünk meg. Este a sepsiszentgyörgyi művelődési házban táncelőadáson vettünk részt, amelyet tánc-tanítás és táncház követett.

Szombaton Szászhermányba utaztunk, ahol egy gyönyörű erődtemplomot csodáltunk meg, majd Brassó felé vettük az irányt. A szász város hangulata és az ott található híres Fekete-templom megtekintése különös élményt nyújtott számunkra. A délután folyamán Zágonyban Mikes Kelemenre, Csomakőrösön Kőrösi Csoma Sándorra emlékeztünk. A napot a tanárok beszélgetéssel zárták, mi, diákok pedig bemutattuk egymásnak iskoláinkat.

A találkozó harmadik napját istentisztelettel kezdtük, amelynek vezérigéjét a Zsoltárok könyvéből választotta a lelkipásztor, így hangzik: „Az Úr ígéretei tiszták, olyanok, mint a hétszer tisztított ezüst”... Az istentisztelet után a sepsiszentgyörgyi Székely Nemzeti Múzeumot kerestük fel.

Ebéd után elbúcsúztunk a házigazdáinktól és a találkozó többi résztvevőjétől.

Felejthetetlen élmény volt számunkra, hogy részt vehettünk ezen az alkalmon, mert történelmi országunk számos jelentős helyét ismerhettük meg és sok új ismeretséget köthettünk. Különösen nagy élményt jelentett számunkra az, hogy a Kárpát-medence három országából is érkeztek a találkozóra tanárok és diákok. Annak ellenére, hogy különböző helyekről érkeztünk, mégis közösséget alkottunk azáltal, hogy, bár mindannyian eltérő dialektussal, de magyarul beszélünk és református iskolába járunk.

Példamutató volt számunkra az az összefogás és rendíthetetlen hazaszeretet, amit a székelyföldön élő magyaroknál megtapasztaltunk.

Végezetül szeretnénk köszönetet mondani iskoláinknak, hogy megkaphattuk ezt a nagyszerű lehetőséget, hogy idén mi képviselhettük iskolánkat

a Kárpát-medencei Református Középiskolák Találkozóján. Szeretettel buzdítunk Benneteket arra, hogy a következő években ápoljátok tovább a kapcsolatokat a református iskolákkal a határon innen és túl, vegyetek részt a találkozókön és hasonló alkamakon.

Török Luca, Valek Katalin 11.b

Zárónyilatkozat:

Mi, a Kárpát-medence magyar református középiskoláinak küldöttei: igazgatók, tanárok, diákok 2009. július 9-12. között tizennegyedik alkalommal találkoztunk, ezúttal Erdélyben, Sepsiszentgyörgyön. Testvéri közösségben tájékozódunk az egymás országaiban folyó magyar anyanyelvű oktatásról, kiemelten a református intézmények eredményeiről és gondjairól.

1. Isten iránti hálával fogadtuk a Kárpát-medencei református egyházak és egyháztestek hivatalosan is kinyilvánított egyházalkotmányi egységét, amelynek dokumentumát 2009. május 22-én Debrecenben írták alá. Készek vagyunk minden tőlünk telhetőt megtenni azért, hogy ez az egység a napi gyakorlatban is jelen legyen, és erősödjék a Kárpát-medencei magyar református iskolarendszerben is.

2. Az erdélyi és kárpátaljai testvéreink kifejezik köszönetüket a Magyarországi Református Egy-

háztól és annak intézményeitől kapott eddigi támogatásokért. Mindnyájan örömmel üdvözljük a Kárpát-medencei Református Oktatási Alap létrehozását, és megerősítjük csatlakozási szándékunkat. Felkérjük egyházunk vezetőit, hogy az Alap céljairól széles körben nyújtsanak tájékoztatást, és igyekezzenek annak támogatására külső forrásokat is bevonni.

3. Érdeklődéssel tájékozódunk az elmúlt év testvériskolai és szakmai-pedagógiai intézményi kapcsolatairól, és ösztönözzük ezek bővítését. Felkérjük a budapesti és a kolozsvári székhelyű református pedagógiai intézeteket, hogy egymással egyeztetve évente mérjék fel, és tanácsaikkal segítsék a határon átnyúló testvériskolai és szakmai kapcsolatokat (osztálykirándulások, versenyek, cserediák-programok, ösztöndíjak, tapasztalatcserék, konferenciák, táborozások - stb.). Az erről készült összegzést tegyék közzé a református egyházi sajtóban és pedagógiai kiadványokban.

4. Fontosnak tartjuk gyülekezeteinkben és más egyházi közösségeinkben tudatosítani református óvodáink és iskoláink küldetésének jelentőségét. Ennek érdekében kérjük a gyülekezeteket és a lelkipásztorokat, hogy személyre szólóan tartsák számon a fiatalokat, és irányítsák őket református oktatási intézményeinkbe. A református nevelés-oktatás közügy, amely egyéni és közösségi áldozatvállalás nélkül nem működhet.

5. Örömmel tudatjuk, hogy mind a szülői visszajelzések, mind a pedagógiai szakmai kutatások azt igazolják, hogy a református oktatás színvonalas intézményeket jelent, a Kárpát-medencében közel 200 feladatellátási helyen. Kérjük, hogy a szakpolitikusok döntéseikben vegyék figyelembe a magyar református iskolarendszer sajátosságait és igényeit.

gait és igényeit.

6. A sajátosságok között meghatározó az egyházi oktatás autonómiája, amelynek korlátozására ismételt kísérletek történnek:

- Ukrajnában Kárpátalján nem látjuk biztosított-nak a szaktárgyak anyanyelven történő érettségi vizsgájának feltételeit. Hiányoznak az ukrán nyelv hatékony tanításának tárgyi és módszertani feltételei, így jelenleg diákjaink számára a továbbtanuláshoz szükséges emelt szintű ukrán nyelvi érettségi vizsga követelményei irreálisak.

- Romániában Erdélyben az ingatlanviszonyok rendezetlensége, valamint az intézmények és osztályok indításának központi engedélyeztetése gátolja a magyar nyelvű egyházi intézményrendszer megfelelő fejlesztését.

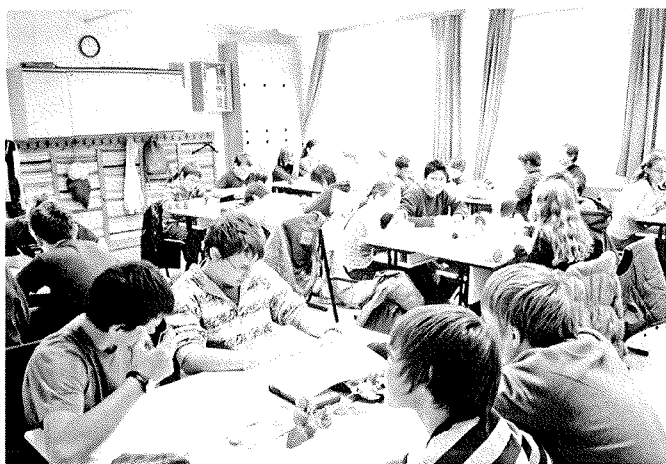
- Szlovákiában Felvidéken a most elfogadott nyelvtörvény veszélyezteti a magyar közösséget, köztük az egyházi iskolákat is.

- Magyarországon a középiskolai felvételi rendszer számunkra is kedvezőtlen módosításai gátolják a református iskolák önazonosságának és hagyományainak további erősödését.

Ezek a jelenségek arra utalnak, hogy térségünkben nem érvényesülnek maradéktalanul az Európai Unió és az Európa Tanács elvei. Továbbá sérülnek az egyes országok alkotmányában és törvényeiben rögzített szabadságjogok, elsősorban a lelkiismereti- és vallásszabadsághoz, az anyanyelvi oktatáshoz és a szabad iskolaválasztáshoz való jogok.

Kérjük az egyházi és az állami döntéshozó testületeket, hogy az emberi és közösségi jogokat figyelembe véve méltányolják észrevételeinket, és segítsék intézményeink értékteremtő és érték-megőrző tevékenységét.

Bolyai Matematika csapatverseny

A tavalyi évhez hasonlóan, idén is helyszínt adott gimnáziumunk a Bolyai Matematikai Csapatversenynek, ahol iskolánkat is több csapat képviselte, október 16-án.

Ez a verseny középiskolai tanárok kezdeményezésére indult először 2004 őszén, először csak Budapest I-II-III. kerületében, 5-8. osztályos diákok számára. A következő években a főváros további körzetei és vidéki megyék, valamint 3-4. osztályosok is csatlakoztak. Tavaly több mint 17 000 diák indult el ezen a megmérettetésen.

A verseny első, megyei /körzeti/ írásbeli forduló-

ján évfolyamonként 4 fős csapatok közösen dolgoznak a feladatokon, majd a legjobb csapatok az országos döntőn már írásbeli és szóbeli feladatokat is kapnak.

Fontos, hogy a csapatok jó tudjanak együtt dolgozni, be tudják osztani megfelelően azt, hogy ki melyik feladatot tudja megoldani, s persze a rendelkezésükre álló idővel is megfelelően gazdálkodjanak, s ha mind ez együtt van, akkor biztos a további jutás is. Idén ez a csapatmunka legjobban a

gimnáziumunk legeredményesebb csapatának a 6. osztályból sikerült. Tagjai: Csesznák Tamás, Barton Patrik, Petricskó Márton, Köpeczi-Bócz Ákos. Felkészítő tanáruk: Földiné Koczor Tünde és Mózes Mónika tanárnők.

Gratulálunk nekik és további sok sikert kívánunk!
„Az összedolgozás képessége az egyik legnagyobb érték az életben”

Sipos Zsófia Alexandra 7. a

November

November elején beköszönt a ködös, esős, idő és egyre csípősebben fúj a szél. Rövidülnek a nappalok és hosszabbodnak az éjszák, korán sötétedik. Az állatok egy része téli álmra készülődik. A költöző madarak is elmennek melegebb vidékre. A lombos fák levelei lehullanak. A vastag avar viszont megvédi az apró magvakat és a benne megbújó állatokat a téli fagyoktól. Ekkor kezdődik a fakitermelés, a favágás, hogy a téli hónapokban legyen elég tüzelő.

November 1. - Mindenszentek napja

Ez a nap azoknak a szenteknek az ünnepe, akiknek neve nincs a naptárban. Életükben csodákat tettek, így ma is sok ember kér segítséget tőlük imáikban. November első napjaiban sokat gondolunk elhunyt szeretteinkre.

November 2. - Halottak napja

Az emberek ezen a napon megemlékeznek kedves halottaikról. Feldíszítik sírjukat, és gyertyákat gyújtanak a tiszteletükre. Egyes vidékeken annyi gyertyát gyújtanak az ablakban, ahány halottja van a családnak. A néphit szerint ilyenkor hazalátogatnak a halottak. Ezért vacsora után az asztalon hagyják az ételt, és égvéig hagyják a villanyt.

November 11. - Márton napja

Ekkor ünnepeljük Szent Márton püspököt. Ő Savariában, a mai Szombathelyen született. A legenda szerint, amikor Mártont püspökké választották, szerénységből, alázatosságból elbújt a libák óljában. A ludak gágogása azonban elárulta a rejtékhelyét. Hívei azonnal rájöttek, hova bújt el Márton. A szerény püspökre emlékezve illik ezen a napon libát enni. Ezt az ételt

nevezik Márton-napi lúdnak. Sok népszokás fűződik ehhez a naphoz. Például a karácsonyi időjárást is sokan megjósolják ilyenkor: „Márton napján, ha lúd jégen jár, akkor karácsonykor vízben poroszkál.” Vagyis ennyire lesz az idő.

November 19. - Erzsébet napja

Szent Erzsébet a katolikus egyház egyik legnagyobb tiszteletben álló női szentje. A szegények, az éhezők megsegítőjeként emlékeznek rá. Képeken, szobrokon ölében rózsával ábrázolják. A legenda szerint a kötényében a szegényeknek vitt kenyér ugyanis rózsává változott. Ez akkor történt, amikor Erzsébetet királyi apja jó cselekedetért felelősségre vonta.

November 25. - Katalin napja

Katalin a házasságra váró leányok védőszentje. Napjához férjjósló hiedelmek kapcsolódnak. Ilyen például a Katalin-ág hajtatása. Ha az ág karácsonyig kizöldül, a család nagylánya hamarosan férjet talál. A hagyomány szerint ez a nap a lakodalmak őszi időszakának befejező napja. Régen dologtíltó nap is volt, e napon egyetlen kerék sem foroghatott. Nem dolgozhattak a molnárok, a fonók és a fuvarosok sem. Időjósló nap is, „Ha Katalin kopog, karácsony locsog, de ha Katalin locsog, karácsony kopog”

November 30. - András napja

Ez a legjelentősebb házasságjósló nap. A jóslás egyik hagyományos módszere a gombócőzés volt. A gombócba egy-egy férfinév rejteték a lányok. Amelyik gombóc először jött fel a víz felszínére, az rejtette a kíváncsi lány jövődöbelijének a nevét.